

Vivicitta-2015

Tömeg, napfény, de hűvös idő fogadta a 30. Telecom Vivicittá résztvevőit április 19-én a Margitszigeten. 25 ezer profi és amatőr futó nevezett a különböző távokra Magyarország legnagyobb sportrendezvényén. 7, 10 és 21 km (félmaraton) várt a futókra, melyek közül a félmaraton volt a legnépszerűbb 8500 indulóval. A margitszigeti rajt és cél között vezetett az útvonal a pesti és a budai Duna-parton és a belváros legszebb részein. 75 országból érkeztek versenyzők és nem versenyezni kívánó futók és természetesen Magyarország nagyon sok településéről is.

A félmaraton résztvevője (talán egyedüli ceglédiként?) volt Sztojka Norbert is, akit a ceglédiek eddig leginkább úszóeredményeiről ismernek. A Losontzi iskola tanulója ez a szerény és tisztelettudó fiatalember, aki példás szorgalommal és kitartással ússza a hosszakat a ceglédi uszodában –jó szándékú adakozók jóvoltából-, készülve a jövő évi Los Angeles-i Speciális Olimpiára. Norbi egy ideje sok örömet talál a futásban, abban is a hosszútávfutás a kedvence. 10-20 km-es versenyeken vett eddig részt, most a Vivicittá-n futotta élete első félmaratonját. A futás segíti az úszásban is, mivel kiegészítő sportként remek kondíciót szerez a hosszú kilométereket róva. Norbit sokan ismerik Cegléden és ki ezzel, ki azzal támogatja. Van, aki az uszodabérletét biztosítja, van, aki a sportfelszereléséhez ad kedvezményt, van, aki ügyes-bajos dolgok intézésében segít neki. Néhány hete csatlakozott a „Sárga Oroszlán Futóklubhoz”, akinek Vári Kálmán a vezetője. Ők segítik, látják el szakmai tanácsokkal Norbit és persze együtt futnak vele. Nem hagyható ki a felsorolásból a Losontzi iskola odaadó pedagógus kara, hiszen Norbi szinte születése óta a „Losi” óvodájában és iskolájában nőtt fel. Norbi udvariassággal és barátságos mosolyával köszöni meg a sok segítséget és nem utolsó sorban sportbeli teljesítményeivel. A 30. Vivicittá félmaratonját 2 óra 4 perc alatt teljesítette, ami mindenképpen elismerésre méltó.

- Hogy készültél a futásra és milyen gondolatok voltak a fejedben a futás alatt?

- Már hetek és hónapok óta sokat gondoltam a futásra, az interneten tanulmányoztam a Vivicittá részleteit, nagyon sokat edzettem előtte. A futás előtti héten lefutottam egyszer 18 és egyszer 20 km-t. A futás közben arra gondoltam, hogy ezt mindenképpen meg kell csinálni és Mohos Imre bácsi szavai jutottak eszembe, aki sokszor mondta nekem, hogy ha úgy érzem, hogy nem bírom, akkor nem szabad megállni, annál jobban kell akkor akarni. Így lehet fejlődni.

- Milyen érdekességeket láttál a futás közben?

- Budapestet nem nagyon ismerem. A futás közben egy kis csapathoz csatlakoztam, akik segítettek, hogy bírjam. Azt láttam, hogy nagyon szép a város, a hidak és a Duna is. Nagyon élveztem az egészset, a sok tarka ember látványát. Szomorú volt, hogy nem sokkal a cél előtt egy hölgy összeesett, de azonnal jött a mentő és ellátták szegényt.

- Milyen tanulságokkal szolgált neked ez a futás?

Már régóta tudom, hogy a kitartás nagyon fontos, nemcsak a futásban, hanem mindenben. Ez a mostani félmaraton megerősített ebben. Szeretnék jövőre is részt venni a Vivicittá-n, Magyar Pista bácsi, aki most is elvitt és benevezett engem ide, megígérte, hogy jövőre is elvisz. Nagyon köszönöm neki ezt a nagy élményt.